

med et Forslag eller en Henstilling om en Løsning af Lokomotivbygningsspørgsmaalet ved Indførelse af en høj Toldbeskyttelse for Lokomotiver med en aftagende Skala, gjorde dette ærede Medlem en Bemærkning om, at det vilde være en ganske urimelig Toldbeskyttelse at indføre. Men man kan jo aldeles ikke parallelisere en saadan Foranstaltning med almindelig Toldbeskyttelse. Det er jo at betragte, som om man ved et større Tilskud etablerer en Industri, som er i Stand til at forrente og afbetale Etableringsomkostningerne ved at tilføre Landet nye og store Værdier, og det tør paa ingen Maade sammenlignes med almindelig Toldbeskyttelse. Det er en særlig Foranstaltning, som godt kan gøres, naar man derved kan tilføre Landet en forøget og større Værdi.

Formanden: Folketingsmanden for Præstø Amts 3die Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Andreasen: Overfor den højtærede Justitsminister vil jeg hævde, at der fra Tiltalemyndighedernes Side meget ofte er skredet ind mod Enkeltmand eller mod Institutioner med Ordre om kriminel Tiltale paa et Grundlag, der er løsere end det, her er Tale om. Jeg bringer stadig i Erindring det ærede Medlem fra Ringkøbings (J. C. Christensen) Erklæring til Privatbanken, som jeg citerede i Aftes, og hvis Slutningsord lød saaledes: „Hvorfor tav Privatbanken?“ — efter at den havde faaet alt det at vide, som jeg ikke skal gentage, om hvad der var sagt paa Generalforsamlingen i Roskilde, og hvad der senere var blevet talt og skrevet. Hvorfor tav Privatbanken? Der foreligger efter min Mening tilstrækkeligt Grundlag for en Indskriden her, og jeg beklager, at den højtærede Minister ikke er skreden ind. Det forekommer mig, at Privatbanken selv vilde være særdeles vel tjent med, om en saadan Indskriden havde fundet Sted. Var Sagen endt med Frikendelse, som den højtærede Minister mener, bevares, saa var det heldigt for Banken. Men selv om Sagen var endt saaledes, vilde ogsaa vi andre, som ere utilfredse med den Vending, Sagen har taget, have følt os beroligede. Nu bliver der neppe Ro om dette Spørgsmaal.

Formanden: Folketingsmanden for Københavns 1ste Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Wulff: Da den højtærede Finansminister talte før, var han saa venlig at tildele mig en Anerkendelse for den Form, under hvilken jeg plejer at forhandle her i Tinget. Naa, det er jo noget, jeg sætter megen Pris paa, ganske paa samme Maade som den højtærede Konseilspræsident satte Pris paa, at et eller andet Medlem havde erklæret ham for at være et godt Menneske. Imidlertid knyttede der sig til denne Ros noget, som jeg ikke er saa glad for, og som gør, at jeg ikke kan modtage den, nemlig dette, at den aabenbart ikke saa meget var tiltænkt mig, som den skulde benyttes til, om jeg saa maa sige, at slaa et andet Medlem om Ørene, nemlig det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkreds (Schovelin). Det giver mig Anledning til at gøre et Par Bemærkninger til det, som foranledigede Udtalelsen.

Man vil erindre, at der rejstes det Spørgsmaal, om det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkreds optraadte som Ordfører for Højre i de politiske Ideer, han udkastede. Jeg vil dertil sige, at Ordfører og Ordfører er to Ting. Valgt til at være Ordfører for at sige det, som Gruppen ønsker sagt af politiske Ord, er det ærede Medlem for Odense Amts 2den Valgkreds (Halsted) og ingen andre. I den Forstand er jeg det heller ikke. Men man kan være Ordfører for en Gruppe paa anden Maade, i den Forstand, at man udtaler, hvad Gruppen tænker og slutter sig til, og i den Forstand har det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkreds (Schovelin) været Ordfører for Gruppen.

Det skal være det ærede Medlems Form eller Tone, der ikke har tiltalt den højtærede Finansminister og flere Medlemmer af Ministeriet. Jeg skal dertil sige, at Formen og Tonen er noget individuelt. Det gaar mig saadan, at nogle Mennesker, baade her i Tinget og andre Steder, have en Form, som kildrer mit Øre behageligt, og andre have en Form, som kildrer mit Øre ubehageligt. Det uvæsentlige lader jeg ligge, men de Punkter, det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkreds fremsatte, som lignede et politisk Program, ere for det første en Dom over det frikonservative Godsejerparti, som vi alle tiltræde. Enten vi nu vilde bruge den Form eller en anden, saa kunne vi i Hjerteret og i Kærnen tiltræde det. For det andet var det et Ønske om en Samvirken mellem Bonde og Borger, som vi alle dele. Det er heller ikke noget nyt, for det har været søgt iværksat i lange Tider. Jeg har